

A qui molesta l'ANC? (El dit a la nafra del partidisme)

written by Jaume Marfany | 20 de desembre de 2017

Com era d'esperar, el darrer comunicat de l'ANC ha aixecat polseguera, sobretot entre aquelles persones que són, bàsicament i per entendre'ns, de partit. Sempre ha estat igual i no ens hauria d'estranyar que, quan l'Assemblea actua d'acord amb el seu esperit fundacional, els partits i les persones que "són de partit" posin el crit al cel.

El darrer comunicat aprovat per una àmplia majoria del Secretariat Nacional de l'ANC és totalment fidel al paper i a la trajectòria de l'Assemblea. És clar, directe, valent i del tot oportú. És un comunicat per damunt dels interessos de partit (totalment legítims, però partidistes). És el comunicat d'una organització que va néixer per fer política i per aconseguir la independència. L'ANC és un actor polític de primer ordre i, per tant, ha d'intervenir en política. Alguns ho obliden sovint i altres desitjarien que no ho fes mai. Ja els va bé que sigui un agent mobilitzador de primer ordre, però, si us plau –diuen–, per fer política ja estan els partits!

L'Assemblea sempre ha molestat quan ha fet política. De vegades a uns, de vegades a uns altres, de vegades a tots. Però l'ANC és una organització política que, de vegades, li toca fer el paper de mitjancera, de vegades ha d'empènyer i pressionar, de vegades ha de prendre la iniciativa política. Sense pors, sense complexos, amb decisió i valentia, arriscant-se si cal i assumint la responsabilitat que té i que li ha vingut donada per la confiança que hi ha dipositada una bona part de la ciutadania.

Què diu el comunicat de l'ANC que molesta tant? Fem-ne una síntesi de quina és l'exigència que planteja a les diferents

candidatures –a totes– independentistes. L'ANC només donarà suport a les forces polítiques que

Restitueixin el govern legítim. És a dir, el que va sortir elegit dels resultats del 27 de setembre de 2015, el president i els consellers del qual o són a la presó o són a l'exili.

La consolidació de la República. Això significa que no pot haver-hi pactes postelectorals amb forces no independentistes, ni tampoc entrar en un nou “processisme” que allargui la via autonòmica fins a qui sap quan.

L'inici del procés constituent. La millor manera de consolidar la República i d'afegir-hi molta més gent al projecte de construcció d'un nou país.

L'Assemblea no demana en cap moment, ni tampoc es pot interpretar que ho faci a cap de les parts del seu comunicat, el vot per a un partit en concret.

¿Per què, si les tres forces independentistes estan d'acord en aquests punts, que em semblen mínims i d'una lògica aclaparadora, es critica des d'alguns sectors el posicionament de l'ANC?

Em pregunto... ¿hi ha alguna força independentista que no estigui disposada a complir amb aquests tres punts? Si hi és, estaria bé que ho digués ara, de manera clara i sense subterfugis. La gent ha de saber, no només a qui vota, sinó per què el vota i no trobar-se amb sorpreses no gaire agradables després del 21D.

En Jordi Pairó, actual coordinador de la comissió d'incidència política de l'ANC, aclaria –per a tots aquells que, pel que sembla, necessitaven aclariments– el contingut del comunicat que expressa el posicionament polític de l'Assemblea de cara a les eleccions. Ho feia en un fil de Twitter que podeu veure [aquí](#).

Que ens deia en Jordi Pairó?

Que el comunicat en cap cas parla de candidatures, sinó que només parla de president, Govern i legitimitats.

Que aquestes eleccions són imposades i il·legítimes. Per tant, el primer pel qual han de servir és per restituir el govern legítim.

Si no ho fem així, donem validesa a l'article 155, que és el que ha convocat aquestes eleccions i amb l'objectiu, precisament, de suprimir el govern legítim de la Generalitat.

Aquestes no són unes eleccions autonòmiques en què estiguem decidint quin ha de ser el govern que condueixi l'autonomia durant quatre anys. O sí que hi ha algú que ho veu així?

I si és que hi ha algú que ho veu així, estaria bé saber-ho, perquè d'un es eleccions il·legítimes que no serveixi per retornar la legitimitat usurpada, només en podrà sortir un govern també il·legítim.

El comunicat de l'Assemblea posa el dit a la nafra... i a alguns els cou i els fa mal. Ho sento, la veritat de vegades és crua i dol perquè et situa davant del mirall i –potser– no t'agrada el que veus.

En anteriors articles he comentat que les eleccions del 21D són unes eleccions trampa. L'Estat i els partits unionistes hi estan jugant fort i brut. Són unes eleccions completament il·legítimes i no només perquè han estat convocades de manera totalment antidemocràtica, sinó perquè el context en el qual es donen està fora de les regles de joc en un estat de dret. Un context repressiu, judicial, polític i policial amb un control absolut de la majoria de mitjans de comunicació, amb imputats, multes i presos polítics. Un context més propi d'una dictadura que no pas d'un estat europeu del segle XXI.

Calia anar a aquestes eleccions d'una manera totalment

diferent. La llista unitària –crec que puc afirmar– era un desig majoritari de la societat civil. No era l'hora dels partits, sinó l'hora de la unitat sense fissures.

Una vegada més, però, no va poder ser. Alguns van decidir que calia aprofitar aquestes eleccions il·legítimes i que calia anar-hi amb tres candidatures. Endavant, doncs, però de poc serviran si les forces independentistes no assumeixen els tres punts bàsics del comunicat de l'ANC.

El 21D, tothom a votar! Cap pas enrere! Per l'alliberament dels presos, pel retorn a la legitimitat usurpada pel 155, pel Procés Constituent i per la República!